

ת"פ 8379/07/14 - מדינת ישראל נגד מ נ

בית משפט השלום בנצרת

19 ינואר 2017

ת"פ 8379-07-14 מדינת ישראל נ' נ(עציר)

פל"א 132029/14

לפני כבוד השופטת דלית שרון-גרין
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מ נ (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נועה דננברג מלול

מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וע"י עו"ד גזאוי

גזר דין

מבוא

1. ביום 27.12.15 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר, לפיו הנאשם יחזור מן הכפירה ויודה בעובדות כתב האישום לאחר תיקונו. כמו כן, הסכימו הצדדים להזמנת תסקיר מטעם שירות המבחן, שלאחריו יטענו לעונש באופן פתוח. בהתאם, ולאחר שהודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, הרשעתי אותו ב-3 עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

2. עפ"י כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא אחי אביה של מ נ (להלן: "המתלוננת") ובמועד הרלבנטי לכתב האישום התגורר מעל דירתה בעיר נצרת.

בהתאם לעובדות האישום הראשון, בצהרי יום 22.12.13, שעה שמתלוננת שהתה לבד בדירתה קלל אותה הנאשם מדירתו. לאחר שהחלה המתלוננת לצלם את הנאשם באמצעות הטלפון הנייד, אמר לה: "תקליטי, יא שרמוטה, אני אזיין אותך, הכניסי את המשטרה לתחת.... אני אשחט אתכם כמו עיזים." לאחר כ-40 דקות התקשר הנאשם למשטרה ואמר למוקדן דניאל קדישי שהשכנה שלו מלמעלה דופקת בכוונה על הרצפה ושם המשטרה לא תעשה משהו בנדון הוא יוריד 7 אנשים.

עפ"י האישום השני, בשעות הלילה המאוחרות של 18.3.14 עת שהתה המתלוננת עם בני משפחתה בדירתה קילל

אותה הנאשם בצעקות ואמר: "יש מעלי שרמיט, אני עוד אזיין אתכם, יא חזירים, ואני עוד אחתוך אתכם תחיכות (צ"ל חתיכות - ד.ש.). חתיכות". לאחר שלושה ימים כאשר הגיעה המתלוננת עם אמה לרכב אשר חנה סמוך לדירתה, פנה אליה הנאשם וקילל אותה עד שנסעה מהמקום. עם חזרתה של המתלוננת תוך זמן קצר המשיך הנאשם לקלל אותה, דלק אחריה כאשר הלכה לדירתה ואמר לה: "אני אזיין אותך".

3. בהמשך, בקש הנאשם לצרף את ת"פ 5122-10-15 (להלן: "**התיק המצורף**") לדיון בתיק זה, והודה בעובדותיו. בהתאם הרשעתי את הנאשם ב-2 עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 (א) לחוק.

4. עפ"י כתב האישום המצורף, בהחלטה של הקצין הממונה מיום 12.11.14 הורחק הנאשם מביתו ברח' 1018 בנצרת למשך 5 ימים, ולאחר מכן בהחלטת בית המשפט בה"ט 28561-11-14 מיום 13.11.14, נאסר עליו להיכנס לבית אחותו, המתגוררת בדירה שמעליו ולהתקרב לרדיוס של 500 מטרים ממנו, וזאת עד ליום 20.11.14. ואולם בליל 16.11.14 הפר הנאשם את ההחלטות בכך שנכנס לביתו.

תסקיר שירות המבחן

5. התסקיר מתאר את קורותיו של הנאשם, אשר גדל במשפחה בעייתית ודלת משאבים רגשיים. מזה שנתיים הנאשם פרוד מאשתו ומאשים אותה בכישלון חייהם הזוגיים תוך הבעת כעס כלפיה. בשיחת טלפון עם האשה, היא שיתפה במורכבות היחסים ביניהם וציינה כי החלה בתהליך גירושים מהנאשם. עוד התייחסה קצינת המבחן לעברו הפלילי של הנאשם (ראו להלן) ולדיווחו כי מגיל צעיר הוא צורך סמים מסוג חשיש בתדירות משתנה אך לטענתו לא מכור ואינו מזהה צורך בקבלת טיפול בתחום זה.

ביחס לביצוע העבירות, הנאשם לקח אחריות פורמאלית בלבד, מתקשה להכיר בדפוסים האלימים והפוגעניים של מעשיו ונוקט בגישה קורבנית. שירות המבחן לא הצליח לשוחח עם המתלוננת ולהעריך את הסיכון לפגיעה חוזרת בה. שירות המבחן התרשם כי רמת התפקוד והמסוגלות של הנאשם נמוכות וכי קיים סיכון בינוני עד גבוה להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד. זאת ועוד, בהינתן כי ניסיונות הטיפול הקודמים, הן במסגרת שירותי הרווחה בעירו והן במסגרת שירות המבחן, לא צלחו, ונוכח חוסר רצונו להירתם להליך טיפולי, קבע שירות המבחן כי קיימת "פרוגנוזה שלילית לטיפול ולשינוי", ולא נתן המלצה טיפולית כלשהי אשר עשויה למתן את המסוכנות.

ראיות לעונש

6. המאשימה הגישה את תצהירה של **המתלוננת**, אשר העידה לפניי. מהתצהיר ומעדותה הראשית עולה כי מאז ומתמיד היו היחסים בין בני משפחתה לבין הנאשם רעועים, ואולם, בשנים האחרונות המצב החמיר. במשך השנים הנאשם נהג לקלל ולגדף אותם ולהתייחס אליהם בצורה משפילה ומבזה. אמה נהגה להרגיע את העניינים לאחר כל אירוע. על כן, במהלך השנים הוגשו תלונות רבות למשטרה אך התיקים נסגרו עד שהמתלוננת נעזרה בעורך דין. מעשיו של הנאשם בכלל והאירועים המפורטים בכתב האישום בפרט, פגעו בכבודם של בני המשפחה ושלה ובשמם הטוב, כך שהושפלו אף בפני שכניהם והציבור. עוד העידה המתלוננת כי

היא ובנות משפחתה חוששות מהנאשם אשר צורך סמים ומובטל.

7. בחקירתה הנגדית הבהירה המתלוננת כי התנהגותו הפוגענית של הנאשם במשך השנים גרמה לה ולבני משפחתה נזקים כלכליים כבדים ועוגמת נפש מבלי שתקף אותם פיזית. היא הראתה לסנגור באמצעות הטלפון הנייד תמונות שבהן זיהתה את הנאשם מכוון את בנו לגרום לתקר בגלגלי רכבם. לטענתה יש ברשותה סרטים נוספים, שבהם הנאשם מטריד אותן מינית ומדבר אליהן בצורה לא נאותה. עוד הבהירה לסנגור כי אינה יודעת מדוע נסגרו התיקים נגד הנאשם בעבר, אך יש ברשותה אישורים על הגשת התלונות. עם זאת, הדגישה כי ההטרדות והנזקים החמירו מאז שהחלה להתלונן נגדו במשטרה. היא אף השיבה לסנגור כי על אף שנעשו בעבר סולחות, הנאשם חזר על התנהגותו הפוגענית כלפיהם. נוסף על כך, השיבה לשאלת הסנגור כי אינה נשואה וכי כל בחור שמנסה להתקרב אליה מורחק על ידי הנאשם. עוד השיבה כי פוחדת מהנאשם אשר "מסוגל להכל" (עמ' 17 ש' 4) ובהמשך הוסיפה "הוא רוצה להרוג אותי" (ש' 7).

8. המאשימה הגישה גם את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם, הכולל 10 רישומים בין השנים 1995 עד 2013. הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה חבלנית, תקיפה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין, הסעת שב"ח, שימוש בסמים לצריכה עצמית (מספר עבירות) ועוד. בגין העבירה של הסעת שב"ח הנאשם ריצה הנאשם מאסר קצר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

9. בפתח טיעוניו חזר בא כוח **המאשימה** על עובדות כתב האישום וציין לחומרה את תוכן האיומים ואת הטלת האימה של הנאשם על המתלוננת ובני משפחתה. עוד ציינה המאשימה כי במעשיו של הנאשם יש פגיעה ממשית בערך המוגן של אוטונומית הפרט, ביטחונו האישי ושלוות נפשו. מעובדות התיק המצורף עולה כי הנאשם אינו סר לשלטון החוק ונתון זה משליך בחומרתו על נסיבות ביצוען של עבירות האיומים. מכל האמור ועפ"י הפסיקה, הציעה המאשימה מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

לזכותו של הנאשם ניתן לזקוף את חלוף הזמן מאז ביצוען של העבירות. ואולם, בהינתן עברו הפלילי המכביד של הנאשם וקביעת שירות המבחן, לפיה קיים סיכון בינוני עד גבוה שהנאשם ישוב לבצע עבירות דומות בעתיד, כמו גם ההימנעות מהמלצה טיפולית, הרי שלא ניתן להקל עם הנאשם משיקולי שיקום. זאת ועוד, מעדותה של המתלוננת ניתן לראות את הפגיעה הקשה בה לצד תחושות הפחד וחוסר האונים אותן היא חווה בהתייחס לנאשם. מכל האמור, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי לטובת המתלוננת וקנס.

10. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, ומבלי להציע מתחם ענישה כלשהו, טען **הסנגור** כי מדובר ברף הנמוך של מעשי עבירת האיומים מקום בו הנאשם בעיקר קילל את המתלוננת והאיומים לא מומשו כלל, למרות שהמתלוננת מנסה להעצים את מעשי העבירה.

הסגור ביקש להתחשב בנאשם בשל חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. כמו כן, הנאשם הודה ובכך חסך מזמנו היקר של בית המשפט. כמו כן, מדובר בנאשם אחראי, התורם לחברה, אשר לקח אחריות על מעשיו, התחרט על ביצועם והבטיח כי לא ישוב עליהם. אמנם קיים סכסוך רב שנים בין משפחתה של המתלוננת לבין הנאשם ואולם, בהתאם לנהוג במגזר אליו הם שייכים ראוי לסיים סכסוך זה באמצעות סולחה ולא בהטלת ענישה מחמירה על הנאשם. עוד ביקשה ההגנה להימנע מהשתת עונש מאסר בפועל ולו כזה שירוצה בעבודות שירות, שכן הדבר יפגע בפרנסתו ובכך במשפחתו. מכל האמור, ביקשה הגנה להסתפק בהטלת מאסר מותנה וקנס, לצד בקשה כי כל עונש כלכלי שיושת על הנאשם יקוזז מהפיקדון שהופקד בתיק.

11. **הנאשם** ביקש להמשיך בעבודתו בתחום הצנרת באזור ים המלח.

קביעת מתחם העונש

12. הנאשם הוא דודה ושכנה של המתלוננת, המסוכסך מזה שנים עמה ועם משפחתה. חומרת מעשיו באה לידי ביטוי בכך שבמספר הזדמנויות הטיל אימה על המתלוננת כשהפנה כלפיה אימים בעלי תוכן קשה, הכוללים פגיעה בגופה ובחיייה, ועשה זאת באופן אגרסיבי. כפי שעולה מעובדות התיק המצורף, גם אחותו נאלצה להרחיקו, אך הנאשם הפר את הוראות הקצין הממונה ואת ההחלטה השיפוטית, לפיהן עליו להתרחק מביתו ומבית אחותו. בשונה מדברי ההגנה, אני מוצאת כי אימים חוזרים ונשנים בפגיעה בגופה של המתלוננת, המלווים בהתנהגות תוקפנית ומשפילה, לצד אי ציות להוראות חוקיות מעמידים את מעשיו של הנאשם ברף בינוני של מעשי עבירת האימים.

13. במעשיו של הנאשם יש פגיעה ממשית בערכים המוגנים של שלמות גופה ונפשה של המתלוננת ואיום על ביטחונה ועל שלוות נפשה. באיום אשר הושמע באוזני המוקדן וכן בעבירות מושא התיק המצורף, יש משום זלזול מצד הנאשם בשלטון החוק.

14. חרף הודאתו לפניי, מהתסקיר עולה שהנאשם לא לוקח אחריות מלאה על מעשי העבירה תוך הבעת עמדה קורבנית. נוכח נתוני הנאשם, ניסיונות העבר והעובדה שהנאשם לא הביע עניין בכך, קבע שירות המבחן כי הוא אינו מתאים לשילוב בהליך טיפולי ונמנע מהמלצה כזו. במצב דברים זה, ועל רקע עברו הפלילי של הנאשם, לא ניתן לאיין את הסיכון הבינוני - גבוה, שהנאשם ישוב לבצע עבירות דומות בעתיד.

15. באשר לקביעת המתחם, על אף ששני האימים מושא האישום הראשון הושמעו האחד בפני המתלוננת והשני בפני המוקדן, מדובר באימים על חייה של המתלוננת, אשר נאמרו בזה אחר זה. על כן, מתקיים בין שתי העבירות קשר הדוק, ההופך אותה למסכת עבריינית אחת. האיום מושא האישום השלישי, כמו שני קודמיו, הופנה כלפי המתלוננת על רקע אותו סכסוך משפחתי ממושך בין הצדדים. על כן, אני קובעת כי שלוש עבירות האיום שלובות זו בזו. העבירות מושא כתב האישום המצורף קשורות לכתב אישום מושא תיק זה ומהוות מסכת התנהגות מפרת חוק מתמשכת על רקע סכסוכו של הנאשם עם קרוביו. במצב דברים זה, אקבע מתחם ענישה כולל לעבירות האיום ולעבירות של הפרת הוראה חוקית.

16. אני מוצאת כי מתחם הענישה שהציגה המאשימה מחמיר יתר על המידה משני קצותיו והפסיקה עליה הוא נשען אינה משקפת את נסיבותיו של מקרה זה. מנגד, ההגנה לא הציגה מתחם ענישה כלשהו ועתירתה להימנע מהשתת מאסר בפועל אינה תואמת את מדיניות הענישה המחמירה הנהוגה בפסיקה בעבירות של אלימות כלפי בני משפחה. שני הצדדים לא התייחסו כלל למתחם הפיזיו ולמתחם הקנס.

17. מכל האמור, בהתחשב בחומרת המעשים, ובכללם שלוש עבירות איומים בפגיעה בחייה ובשמה הטוב של בת משפחה לצד הפרת שתי הוראות חוקיות להתרחק מביתו ומאחותו של הנאשם, במידת האשמה המלאה והיחידה של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה המשמעותית בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם הוא לתקופה שבין 1-10 חודשי מאסר בפועל. מתחם הפיזיו נע בין 0-5,000 ₪ ומתחם הקנס נע בין 0-3,500 ₪.

18. הנאשם לא נמצא מתאים לטיפול ולא מצאתי כל אינדיקציה אחרת העשויה להעיד על שיקומו. אף מדבריו לפני לא התרשמתי כי הוא לוקח אחריות על מעשיו או מתכוון לשנות את דרכיו, שכן התרכז בפגיעה בעצמו בלבד. לא זו אף זו, במהלך תקופת הדחייה מעת שמיעת הטיעונים לעונש ועד להשמעת גזר דין זה, נעצר הנאשם בגין עבירות נוספות שביצע לאחרונה. על כן, לא מצאתי עילה לסטיה ממתחמי העונש בשל שיקולי שיקום.

העונש

19. אתחשב בנאשם שהודה בכתב האישום לאחר תיקונו ובכך חסך את שמיעת העדים וזמן שיפוטי יקר. עוד אקח בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוען של העבירות וכן את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כפי שהן מפורטות בתסקיר.

20. עם זאת, הנאשם לקח אחריות פורמלית בלבד והתקשה לבחון את התנהגותו הבעייתית, לא כל שכן להפיק לקחים לעתיד. הן בתסקיר והן בדבריו לפני, הנאשם לא הביע חרטה או אמפטיה כלשהי כלפי קרבתיו. בנוסף, עברו הפלילי מכביד וכולל עבירות אלימות קשות ומספר רב של עבירות סמים. במצב דברים זה ובהעדר אפיק טיפולי לא ניתן לאיין את הסיכון הבינוני עד גבוה כי ישוב ויבצע עבירות דומות בעתיד.

21. כמו כן, לא התרשמתי כי ההליך הפלילי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם. כשלושה חודשים לאחר שהוגש נגדו כתב האישום מושא תיק זה, ביצע את העבירות מושא התיק המצורף. בנוסף, כאמור ביצע לאחרונה עבירות נוספות בגינן נעצר.

22. מדבריה של המתלוננת עולה כי היא חיה בחשש מתמיד מפני הנאשם ומרגישה חסרת אונים נוכח התנהגותו הפוגענית והמבזה גם יחד. לדבריה, מדובר בסכסוך משפחתי ארוך ואולם, מאז החלה להתלונן על איומיו, התנהגותו של הנאשם הלכה והקצינה עד כדי כך שהיא חרדה לחייה ולחיי בני משפחתה.

23. מכל האמור, אני סבורה כי ענישה הכוללת עונש מאסר במרכז המתחם לצד מאסר מותנה מרתיע, פיצוי הולם למתלוננת וקנס יהוו נוסחת ענישה ראויה לנאשם בנסיבותיו של מקרה זה. בהסכמת הצדדים ולאחר שנמצא מתאים, סברתי שניתן לאפשר לנאשם לרצות את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות. משנעצר, ירדה אפשרות זו מן הפרק.

24. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים, אני מטילה בזה על הנאשם את העונשים הבאים:

· אני גוזרת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים מהיום.

· אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה או כל עבירת אלימות.

· אני מחייבת את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 3,000 ₪.

· אני מורה על העברת הפיקדון שהפקיד הנאשם בתיק המצורף 15-10-5122, לטובת הפיצוי. יתרת הפיצוי תופקד בקופת בית המשפט עד ליום 19.4.17.

· המאשימה תעביר לבית המשפט תוך 7 ימים את פרטיה המלאים של המתלוננת.

· אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,200 ₪ או 12 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

· הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 19.4.17 ואילך. איחור בתשלום אחד יעמיד את הקרן לפירעון מיידי.

זכות ערעור בבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"א טבת תשע"ז, 19/01/2017 במעמד הנוכחים.

דלית שרון-גרין , שופטת